

1

Coneixes bé els profes de l'institut?
A veure si saps qui són aquests...

3

4

5

6

Cinc lluitadors de sumo es pesen per parelles de totes les formes possibles.
Els resultats que donen les pesades són els següents, en quilos:
90, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 100 i 101.

Quant pesarien tots junts? 225 kg? 230? pot ser 239 kg? o 240? no serà 250..?

Quan us canseu de fer números, veureu que la solució és ben senzilla...

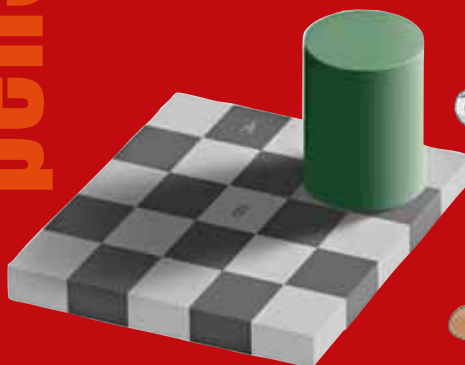
Resulta molt difícil de creure, però els quadrats A i B són exactament del mateix color. Pots comprovar-ho doblegant aquesta plana i tapant amb el plec la meitat dels dos quadrats.

El perímetre d'aquesta moneda fa la mateixa mida que el costat del quadrat. Quantes voltes ha de fer per rodejar-lo fins arribar a la seva posició inicial?

Per on tallaries un pernil si haguessis d'emportar-te el tros més gros d'una sola tallada?

EDICIÓ I DIRECCIÓ
Chelo Quiroga

REALITZACIÓ
Marc Abella
Meritxell Coeña
Gabriela Domínguez
José Luis Doz
Fernando López
Sergio Moreno
Carles Morrón
José Eloy Moya
Victoria Rey
Misael Rius
Víctor Romero
Gerard Valiente
Xavi Velasco

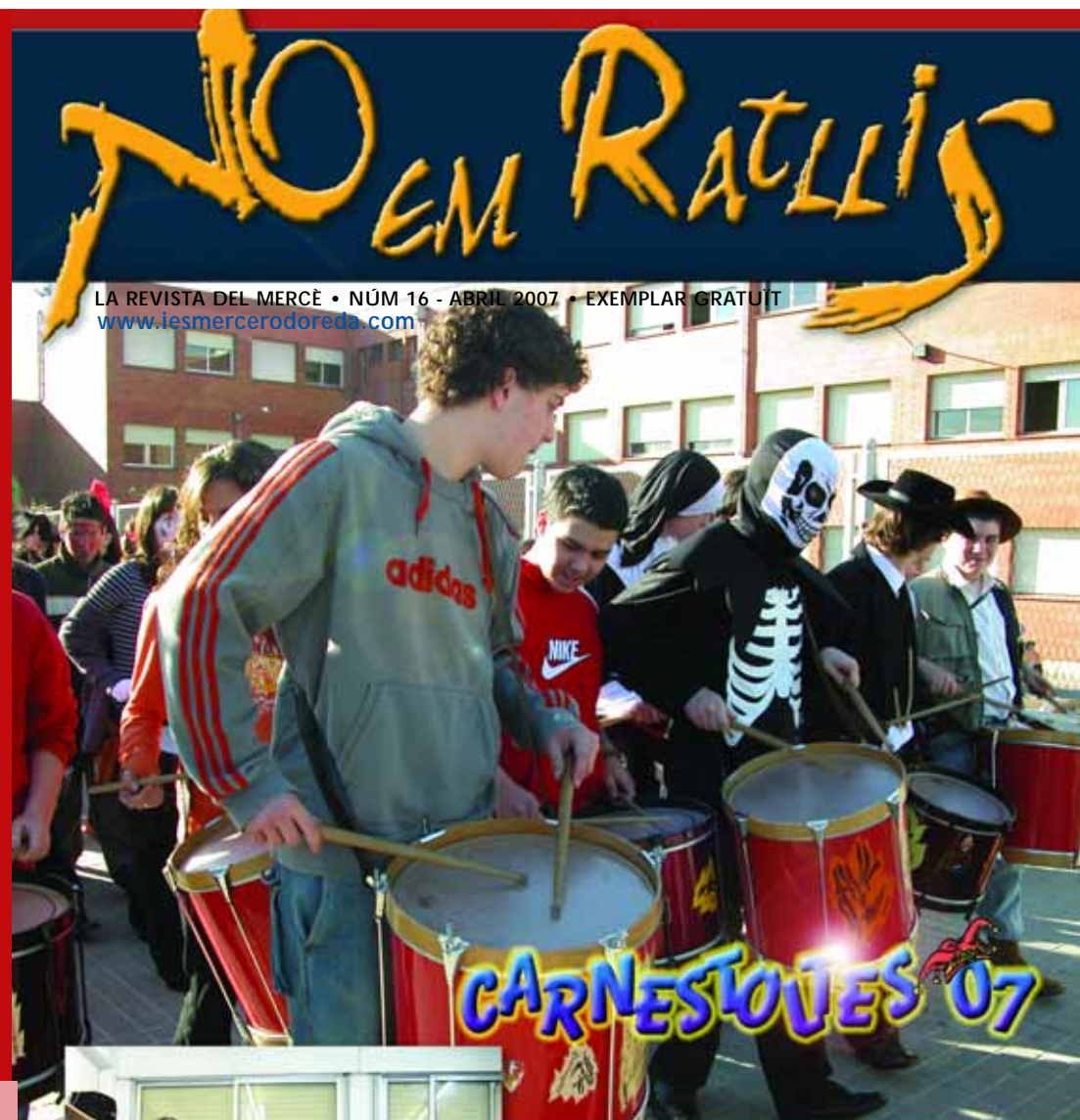
HAN COL·LABORAT
Josep M. Almacelles
Laura de Batlle
Ferran Cortina
Conxa Llinas
Carles Peris
Tomàs Vera

AGRAÏMENTS
Núria Abancó
Montse Bordalba
Montse Ventura
Albert Saiz
Andreu Muñoz
Teresa París
M. Carmen Serrano
Montse Royo

CORRECCIÓ DE TEXTES
Roser Campi
Teresa París
Belén Martínez
Rosa Ripollés
Marta Moya

AGRAÏMENTS ESPECIALS
M. Jesús Comellas
Ramon i Rosa de la consergeria

IMPRESSIÓ
PAPERS 99
ARTS GRÀFIQUES SCCL

LA REVISTA DEL MERCÈ • NÚM 16 - ABRIL 2007 • EXEMPLAR GRATUIT
www.iesmercerodoreda.com

La conferència de l'Antoni Bassas

Excursions, activitats, el projecte GRODE, el Dia de la dona, el crèdit d'autoestima, la Selectivitat del 2006, entrevistes, esports, llibres, música, passatemps...

Ahir, com avui

TOMÀS VERA

Ja he passat uns quants anys en aquest institut. Hi vaig entrar com a alumne el setembre de 1986 amb 13 anys i vaig estudiar els tres cursos de l'antic BUP i el COU. Me'n recordo que érem un munt de gent. Tot el passadís de la planta baixa l'ocupàvem els primers de BUP. Vaig tenir molt bons professors que em van ensenyar a pensar i a estimar l'estudi. Un tal **Fornés** em va ensenyar les equacions de segon grau. Una tal **Roser** em va fer descriure una pista de tennis! Ho heu provat mai? Poca broma. Una tal **Concha Figuera** ens explicava coses d'un August vestit amb un llençol i que manava molt. També hi havia el **Quim** que va ser el primer en parlar-me d'un tal Ohm que després m'acompanyaria durant molt de temps. Una tal **Flori** s'entestava en explicar-nos les reaccions químiques. Un tal **Manolo** ens va portar a l'hort (literalment) a plantar verdures i el **Salva** ens parlava de "bitxos". L'enyorada **Pilar Olaizola**, famosa per la seva destresa a descobrir "xuletes". El Juan Enrique que ja ens volia fer jugar a volei i el **Juan García** que ens va descobrir les grans preguntes i les petites respostes.

El **Ramón** ens transmetia el plaer per la lectura i la **Carme Vives** ens va desxifrar els secrets dels pronoms febles. Un tal **Ferran** (un profe jovenet que ja apuntava maneres) ens va explicar els mites amagats a Blade Runner. En fi, aquest són els que coneixeu però encara n'hi ha més que ja no hi són a l'institut i que allargarien molt la llista. D'aquells anys en queden grans records, els amics que encara conservo (potser els millors), les festes de l'institut, el viatge de fi de curs al nord d'Itàlia, alguna novieta... i l'estudi, molt d'estudi, que passar-s'ho bé i estudiar són perfectament compatibles!

Va passar el temps i vaig sortir fet un homenet cap a la universitat amb 17 anys el juny de 1990. Hi vaig passar cinc anys de carrera i, cap al final, l'enginyer decideix fer-se profe. Passo mig curs en un institut del Prat i un altre curs en un institut del Masnou. El setembre de 1998 torno al Mercè com a flamant professor interí de Tecnologia. La veritat és que m'hi van rebre fantàsticament bé. Al principi (i confesso que a vegades encara em passa) un no pot evitar tenir complex d'alumne. Però aquest personal t'ho posa fàcil. Al cap de dos cursos (amb les oposicions aprovades) vaig entrar a la Junta Directiva com a Cap d'Estudis Adjunt i mira ara, amb el Ferran com a Director, doncs estic de Cap d'Estudis. Com ja sabeu hi gasto molt de temps resolent conflictes i repartint bronques (si no ho sabeu, us felicito).

En resum, he sigut alumne, he sigut "profe" i, en tots dos casos, confesso que m'ho he passat, i m'ho passo, genial. És cert que al Mercè s'hi està molt bé. Podem pensar que és perquè tenim una bons professors, rotundament cert. Podem pensar que tenim una bona direcció i coordinació, faltaria més. Però no ens podem oblidar del tercer ingredient imprescindible i més important, tenim la millor matèria primera: **els alumnes del barri**. ■

Fins al pròxim número.

Algunes respostes als passatemps del número anterior.

• La foto estranya es va fer a la porta del laboratori fotogràfic, al segon pis. • Les tapes de clavaguera son rodones per que així és impossible que caiguin pel forat. • A la doble imatge has de veure una nota i un saxofonista. • El sudoku i la sopa de lletres eren molt fàcils, segueix que els heu resolt sense problemes. • Aquesta és bona: després d'una breu reflexió, tothom dirà que un quilò de qualsevol cosa té, per definició, el mateix pes i resulta irrellevant que sigui de superior al quilò de ferro i la presència d'atmosfera fa que la palla experimenti un impuls causat per l'aire. En consesquència el seu pes és lleugerament menor. A la Lluna, com que no hi ha atmosfera, això no passa i les masses iguals, pesen el mateix. • I, finalment, vet aquí al costat la divisió de la peça.

pena una estona

sumari

- 4-7 Excursions i activitats
- 8-9 Conferència d'Antoni Bassas
- 10 El dia de la dona
- 11 Projecte Agenda 21
- 12 Programa GRODE
- 13 El crèdit d'autoestima
- 14 Carnestoltes 2007
- 16 Notes de selectivitat 2006
- 17 Albert Saiz
- 18 Música
- 20 Llibres a la carta
- 22 Núria Abancó
- 23 M. Carme i Montse
- 24 Esports
- 25 Andreu Muñoz
- 26 Diques la teva
- 28 Pensa una estona

editorial

FERRAN
CORTINA
DIRECTOR

Un cop enllestit el **Pla Estratègic Centre d'educació i convivència**. L'educació compartida, que vam estar desenvolupant des del 2002 fins al 2006, l'IES Mercè Rodoreda acaba de signar un acord triennal per a l'aplicació del **Pla de Millora de la Secundària**. És un pla voluntari, aprovat pel claustre de professors i pel Consell Escolar, basat en el principi de coresponsabilitat entre el centre i el Departament d'Educació, que es proposa com a objectius finals millorar els resultats acadèmics i la cohesió social. Té caràcter sistemàtic, és a dir, general: ens permet donar un sentit unitari als esforços diversos que esmercem els docents, tot englobant en un de sol tots els projectes endegats pel centre: Pla de lectura, Biblioteca-Puntedu, Programa de llengües estrangeres, Pla d'esports i de cohesió social, Programa de mediació, avaluació interna... L'aplicació d'aquest pla, que

comença aquest mateix curs i estarà vigent fins al 2008/9, suposarà, entre d'altres avantatges, recursos addicionals per al centre i formació per als equips directius i per als tutors. El mapa estratègic dissenyat per l'institut per aconseguir els objectius ens ha de permetre una millora substancial de l'entorn educatiu: continuarem en la nostra línia d'atenció a la diversitat per als alumnes amb menys capacitats i començarem un pla de suport per als que en tenen més; seguirem l'avaluació interna en les competències bàsiques; podrem

adquirir més material per portar les tecnologies de la informació i la comunicació a les aules (connexió per satèl·lit a les aules d'idiomes, kits multimèdia i canons de projecció, una aula d'ordinadors) i augmentar la formació del professorat en noves metodologies didàctiques. Associat a aquest pla, el Mercè Rodoreda ha aconseguit del Departament d'Educació l'aprovació del projecte **Art-Tic**, dissenyat pel Departament de Música, que incideix en l'impuls i l'estímul de la creativitat i de l'expressivitat musical. Gràcies a això rebrem un equipament informàtic i formació específica i, el més important, una dotació de mig professor que permetrà desdoblar l'assignatura de música a 1r d'ESO.

Els recursos econòmics són una eina imprescindible per desenvolupar determinades estratègies i augmentar la qualitat de l'ensenyament, però no ho són tot. Propostes per portar a terme millores, en podríem fer una bona dotzena, segurament magnífiques, però difícils d'aconseguir, com a mínim, de forma immediata perquè tendim a pensar en gran i a mirar lluny però oblidem la realitat més propera. Tots veiem com queden de bruts els patis després de l'esbarjo. Amb diners es poden posar més papereres, ho farem, però no evitarem el comportament incívic d'una minoria. Aquest tema el va treure el consell de delegats i es va debatre a les aules. No en van sortir grans alternatives: posar més papereres i elaborar un pla de neteja de patis, de manera que tots els grups se n'encarreguin per torns. Aquesta proposta, que neix dels propis alumnes, la posarem en pràctica després de Setmana Santa. Aquí tenim el primer repte en el nostre Pla. No necessita una gran aportació econòmica, ni la col·laboració d'experts ni últimes tecnologies. Només li cal una mica de voluntat per part de tots. Ho aconseguirem? ■

excursions i activitats

Barcino

F. LÓPEZ, J. E. MOYA

Alguns alumnes de 4t d'ESO van visitar el **Museu de la Barcelona Romana** i les restes d'aquesta època que encara es conserven a la ciutat. El primer que van veure van ser les tombes que es posaven al costat de les vies d'accés a la ciutat, abans d'arribar a la muralla. Després, continuant amb la ruta, van veure les antigues construccions dels aqueductes, sistema emprat perquè hi arribés l'aigua a la ciutat. Els alumnes portaven un dossier que s'havia de completar. Van continuar fins la Plaça de la Catedral, van poder observar les portes per les quals s'entrava a la ciutat. Van continuar fins la Plaça Sant Jaume i van aprofitar per esmorzar. Després van veure unes columnes romanes que estaven situades al Centre Excursionista de Catalunya. Finalment, van anar al museu que es troba a la Plaça Reial, on, a més de les restes romanes, van veure un vídeo que relata l'evolució de la ciutat de Barcelona.

L'anècdota del dia va ser que un dels alumnes es va quedar profundament adormit al metro i es va passar la parada.

• • •
A DALT, UN GRUP
D' ALUMNES DE
4t D'ESO
DAVANT LA
MURALLA ROMANA
DE BARCELONA.
AL COSTAT, UN
ALTRE GRUP
D' ALUMNES DE
4t D'ESO AL
MUSEU DE LA
CIÈNCIA DE
TERRASSA.

El bus de les professions

F. LÓPEZ, J. E. MOYA

El dimecres 21 de febrer, a partir de les 11:30h, els alumnes de 4t A i alguns de 3r d'ESO van visitar el bus de les professions. És una sortida on s'informa als alumnes sobre els diferents cicles de Grau Mitjà, el què es necessita per accedir-hi, quina durada tenen, quines sortides laborals, les titulacions que s'obtenen... Els van atendre unes monitores que van explicar les característiques dels cicles i també els van donar informació sobre els cicles de grau superior que podrien estudiar després de completar el corresponent Cicle

Mitjà, i sobre l'accés a la universitat i al món laboral. Es va obrir un torn de preguntes on cada alumne podia consultar els seus dubtes. Finalment, els van lliurar un petit dossier per a la seva orientació. A uns alumnes els van fer una entrevista i van sortir en el diari de L'Hospitalet.

Museu de la Ciència de Terrassa

F. LÓPEZ, J. E. MOYA

Des de l'àrea de Ciències Experimentals, el dia 31 de gener tots els alumnes de 4t d'ESO van anar a fer una visita guiada al **Museu de la**

per últim, la que es va fer servir a la 2a Revolució Industrial, l'energia que genera el vapor produït per l'escalfament de l'aigua mitjançant el carbó. Tot això acompanyats de petits experiments per entendre millor la visita. Després van disposar de temps lliure per poder veure les exposicions sobre els automòbils d'època i alguna cosa més.

Un grup reduït de persones va anar també a veure la màquina de vapor de la fàbrica on avui hi ha el museu, van veure diferents tipus de telers, i van rebre informació sobre el sou dels empleats i sobre alguns accidents que es van produir a la fàbrica.

Aquesta visita la van fer acompanyats de la Flori.

Exposició FECSA-ENDESA

NER

Els alumnes de 2n d'ESO han realitzat un taller sobre electricitat. L'activitat consistia a visitar l'exposició permanent de **Fecsa-Endesa** que tracta sobre els diferents aspectes de l'electricitat, la domòtica, els tipus de centrals, l'electricitat domèstica...

Al final de la visita, els alumnes van haver de projectar l'equipament elèctric d'una casa tenint presents els aspectes mediambientals i l'estalvi d'energia.

Sortida a la Feixa Llarga

NER

Durant el 2n trimestre, els alumnes de 1r d'ESO, des de l'àrea d'Educació Física, fan una visita al camp de la Feixa Llarga per entrar amb contacte amb el beisbol.

Des de l'institut hi van caminant i en arribar aprofiten el primer quart d'hora per esmorzar. Un cop a dins, dirigits pels monitors de les

• • •
ALUMNES DE
2n D'ESO
A L'ENTRADA
DE LA EXPOSICIÓN
PERMANENT DE
FECSA-ENDESA.

• • •
ALUMNES DE
1r D'ESO
JUGANT UN PARTIT
DE BEISBOL AL CAMP
DE LA FEIXA
LLARGA.

instal·lacions, es divideixen per grups i comencen l'entrenament. Uns practiquen les curses, uns altres la recollida de pilota, i un tercer grup entrena amb el bat; van rotant fins que tothom ha realitzat tots els exercicis. Per acabar la sessió juguen un partit.

Museu d'Arqueologia de Barcelona

F. LÓPEZ, J. E. MOYA

El dia 23 de gener, els alumnes del Crèdit Variable de Cultura Clàssica, de 4t d'ESO, van fer una sortida al museu d'arqueologia. Es va sortir de l'institut a les 15:25 hores, després d'esperar a dos alumnes dels "puntuals".

El desplaçament va ser en ferrocarril fins a plaça Espanya, i des d'allí van anar caminant, pujant, per ser més exactes, cap al museu.

En arribar els va rebre una monitora que els va anar explicant l'exposició, els va parlar dels materials de construcció que empraven els romans, de les seves principals vies de comunicació, per terra, per mar i per riu. També els va donar informació sobre la construcció de ponts i aqueductes, sobre el sistema de clavegueram i l'extracció de l'or de l'interior de les muntanyes, tot això amb l'ajuda de maquetes, textos i dibuixos.

Sortida al camp de rugby de la Feixa Llarga

F. LÓPEZ, J. E. MOYA

Durant el 2n trimestre, els alumnes de 2n d'ESO, des de l'àrea d'Educació Física, fan una visita al camp de rugbi de la **Feixa Llarga**. La sortida comença sobre les 9 del matí quan surten de l'institut, a peu, cap a les instal·lacions de la Feixa Llarga; el passeig dura, més o menys, 20 minuts.

En arribar aprofiten el primer quart d'hora per a esmorzar i immediatament després van a canviar-se de roba i es dirigeixen cap al camp on tres monitors els expliquen l'activitat a realitzar.

Fan una estona d'escalfament que consisteix en una volta al camp i un parell d'exercicis per parelles, practicats anteriorment a classe. A continuació es passa a realitzar placatges a un sac, que és un exercici que agrada força a la majoria d'alumnes, ja que a la pista de l'institut és una activitat impossible de realitzar a causa de la duresa del terreny.

La sessió s'acaba amb una sèrie de partits entre els propis alumnes en els quals se solen veure bones jugades, magnífics assaigs i excel·lents placatges.

Després d'una reparadora dutxa, els alumnes participen en l'anomenat tercer temps (un aperitiu), i després de l'esgotadora jornada tornen a l'institut.

Xerrada de la Guàrdia Urbana

NER

En aquest segon trimestre, dins del programa d'**Educació i Seguretat Viària**, es van organitzar unes xerrades per als alumnes de 1r d'ESO. Un agent de la Guàrdia Urbana de l'Hospitalet es va desplaçar al centre i va fer unes sessions de reflexió sobre les normes i la seguretat. Cada grup va participar en una sessió de dues hores.

En una primera part, els alumnes van poder formular les qüestions que els van semblar adients (hi va haver de tot, des de la típica: *portes pistola?*, fins a: *per què les persones famoses, que maten algú amb el cotxe no van a la presó?*, passant per: *per què trigueu tant quan algú us truca?*) i totes van tenir resposta, amable i amb molta paciència, de l'agent que s'encairava del "curset".

Després van veure un vídeo que plantejava una situació arriscada, un grup d'adolescents en bicicleta, circulant pels carrers de la ciutat, i un dubte final davant d'un semàfor vermell. La part final va ser un debat sobre si respectar o no el senyal i les motivacions que cadascú podia tenir.

Va ser una activitat enriquidora.

Xerrada sobre la homofòbia

X. VELASCO, S. MORENO, F. LÓPEZ

El dilluns dia 10 de febrer vam assistir a una xerrada sobre l'homosexualitat que feia una exalumna del centre als grups de segon de la ESO.

La conferència va començar amb

• • •
XERRADA SOBRE
HOMOSEXUALITAT.

una petita introducció sobre el tema, va parlar d'un estudi que va fer l'Alfred Hinsley, que revelava que solament el 10% de la població és completament heterosexual. També van comentar escenes de la pel·lícula que van veure anteriorment, que anava sobre l'homosexualitat en diferents àmbits socials i culturals. Un altre tema que va sortir va ser el de l'adaptació dels nens que els seus pares són homosexuals.

La noia ens va explicar la seva experiència com a homosexual, i ens va confessar que hi han homosexuals sota les pedres, tant alumnes com professors.

Va comentar que no és tan difícil

• • •
XERRADA SOBRE
EDUCACIÓ VIÀRIA
A CÀRREC D'UN
AGENT DE LA
GUÀRDIA URBANA.

"sortir de l'armari" i que l'homofòbia no es tan generalitzada.

La conclusió va ser que arribarem a la normalitat quan els gais i lesbianes no tinguin necessitat d'informar de la seves tendències sexuals, de "sortir de l'armari", ja que això voldrà dir que ser homosexual és tan normal com ser heterosexual.

Recorregut per la Vila Vella

AULA ACOLLIDA

El dia vint-i-u de febrer, els alumnes de l'aula d'acollida vam fer un recorregut per la Vila Vella de l'Hospitalet, que ens va permetre endinsar-nos en els orígens agrícoles de la ciutat d'època medieval i moderna, i vam descobrir que no té res a veure amb el que actualment és la ciutat.

Vam sortir de l'institut a dos quarts de deu del matí i vam anar cap al carrer del Xipreret fins arribar al jardí del museu.

Ens va agradar la casa Espanya, construïda l'any 1563, que és un museu i sembla més un palau-castell que no pas una casa de camp. Al carrer del Xipreret vam veure els corralons, carrers sense sortida, on es reunien i feien les festes dels veïns, s'hi guardaven les eines del camp i, també, hi havia els safareigs, lloc on les dones rentaven la roba i "feien safareig".

En dels corralons vam trobar la

casa de les finestres gòtiques, que és l'edifici més antic. Al final del carrer, a la plaça Bordonau, s'alça la masia L'Harmonia, que va pertànyer a la família Oliver. No és casualitat, doncs, que l'olivera sigui un dels ornaments que es pot observar a la façana. Just al centre de la plaça hi ha situada la Talaia, que és una torre de guaita de planta quadrada, de cinc pisos d'alçada. Finalment, vam anar a Can Sumarro, una masia que està al carrer Barcelona i que és una de les més emblemàtiques de l'Hospitalet. És una casa pairal de tres plantes amb coberta de dues vessants. Està envoltada de bonics jardins, el 1980 fou restaurada i actualment és una biblioteca.

I per acabar la sortida... vam anar a menjar la coca amb sardina en una cafeteria del costat de la plaça de l'Ajuntament.

Concert de jazz

NER

El dia 16 de gener els alumnes de 3r d'ESO van anar al Centre Barrades per a sentir un concert de jazz. És una activitat organitzada pel **Frederic Sesé**, músic, llicenciat en Història de l'Art (UAB), professor de Flauta travessera en el Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona i cofundador de l'Escola de Música Zeleste. Durant una hora, aproximadament, els van explicar la divisió de

• • •
ELS ALUMNES DE
L'AULA D'ACOLLIDA
DURANT EL
RECORREGUT QUE
VAN FER PER LA
VILA VELLA DE
L'HOSPITALET.

• • •
CONCERT DE JAZZ
AL CENTRE
BARRADES.

D'ALTRES ACTIVITATS REALITZADES DURANT AQUEST SEGON TRIMESTRE

- Els alumnes de 2n d'ESO han rebut xerrades sobre **tabaquisme** i **alcoholisme**.
- Per a 3r d'ESO es va organitzar una xerrada sobre **homofòbia** i un **Taller de Sexualitat**.
- Els grups de 4t d'ESO han visitat el **Centre de Planificació Familiar** on han rebut informació sobre les malalties de transmissió sexual i també una xerrada sobre la SIDA.
- Els alumnes de batxillerat van assistir a la representació d'una obra teatral en anglès.

Els mitjans de comunicació Conferència d'Antoni Bassas

G. VALIENTE, C. MORRÓN I M. ABELLA

El dijous dia 11 de gener, l'institut va rebre la visita d'un dels més grans periodistes d'aquest país: l'Antoni Bassas. A les quatre de la tarda, els alumnes de 4t, batxillerat i cicles formatius, es van reunir a la biblioteca per assistir a una xerrada que donava a conèixer el llenguatge periodístic.

La xerrada va començar amb una introducció en la qual, en Ferran Cortina, el director del centre, va explicar molt resumidament alguns moments de la vida professional de l'Antoni. Per exemple, va dir que l'Antoni va començar a relacionar-se amb el periodisme des de molt jove, ja que als 16 anys, aprofitant que anava a la ràdio a recollir un premi que li havia tocat en un concurs, va demanar de participar en algun programa de l'emissora. A la ràdio, li van donar l'opció de participar, voluntàriament i sense cobrar, en un programa anomenat "Els peques". Més tard, començà a estudiar periodisme a la Universitat, fins a dedicar-se, al cap d'un temps i amb molt d'esforç, al periodisme professional.

La conferència va començar tot fent reflexionar els alumnes sobre

què voldrien ser de grans i quines eren les seves perspectives per al futur. Va afegir que havien de ser ambiciosos amb ells mateixos per aspirar al màxim, és a dir, per aconseguir, si més no intentar-ho, els seus somnis.

Partint d'aquesta idea, els va fer veure que el fet de decidir un futur per a si mateix és molt complicat i, per tant, és necessari tenir diversos punts de vista, diferents fonts d'informació per així poder tenir una opinió pròpia.

Durant la xerrada l'Antoni Bassas va anar mostrant diversos exemples de periodisme: des dels titulars dels diaris a les persecucions de persones famoses. Així els va voler fer veure quin era un periodisme útil, el que ens informa de les coses importants, o d'aquell que únicament serveix per a "distreure" al personal.

Basant-se en aquesta idea, els va fer veure que havien de començar a interessar-se per les coses que passen al món, els canvis que hi han a la societat i deixar de banda, si més no en un segon pla els programes de premsa rosa i similars. Per aconseguir-ho, va dir que els alumnes, amb la finalitat de aconseguir

• • •
LA BIBLIOTECA DE L'INSTITUT, PLENA DE GOM A GOM DURANT LA CONFERÈNCIA IMPARTIDA PER L'ANTONI BASSAS.

• • •
DESPRÉS DE LA CONFERÈNCIA, EL PERIODISTA ENS VA CONCEDIR UNA ENTREVISTA DURANT UNA BONA ESTONA.

seguir tenir una opinió pròpia, havien de veure la informació des de diferents punts de vista. La xerrada va finalitzar mostrant exemples de diaris i fragments d'àudio, en els quals quedava molt clar que la informació ens arribava manipulada per la influència de la ideologia de cada periodista.

En acabar, en nom del centre li van regalar una ràdio de model antic en senyal d'agraïment ja que l'Antoni va fer la xerrada de forma gratuïta, i els diners que s'havien destinat a la conferència, van ser enviats a un Casal del Raval, en el qual col·labora. ■

Antoni Bassas

PERIODISTA

G. VALIENTE,
C. MORRÓN,
M. ABELLA

• **Vas començar a treballar molt jove com a periodista. Com i quan vas descobrir que t'agradava, que t'apassionava el periodisme?**

Tenia molta curiositat per les coses que passaven al món. Ja de petit, quan al telenotícies parlaven del president dels Estats Units, o que hi havia una guerra a tal lloc... o que havia passat tal cosa a tal altre lloc, em cridava molt l'atenció. A casa escoltàvem molt la ràdio, estàvem subscrits en un diari i es comentava molt la informació de les coses que passaven al món. Vaig veure que per als meus pares la informació era important. I..., per tant, potser per mi també ho va començar a ser des de molt jove.

• **Quan vas començar, com et compaginaves els horaris de feina amb els estudis?**

Doncs fent un esforç bastant gran. Perquè de vegades et quedés sense cap de setmana, o t'has de llevar molt d'hora o anar a dormir molt tard per poder estudiar. Però jo necessitava els diners per viure i volia continuar estudiant la carrera. Les coses volen un esforç.

• **Després de tants anys com a professional i de tants èxits, recordes alguna entrevista incòmoda, alguna anècdota que comentar...**

Aquestes preguntes sempre són molt difícils, perquè triar així, de cop i volta, una anècdota... No, en general tothom s'ha acostat a mi a preguntar-me amb tota llibertat el que li ha semblat que m'havia de preguntar.

• **Quina és l'entrevista de la teva vida, hi ha alguna persona que t'agradaria entrevistar?**

Hi ha un clàssic. Hi ha un personatge bastant conegut a tot el món, que no se l'entrevista mai, que és el Papa. A mi m'agradaria entrevistar-lo, però és molt difícil, perquè no concedeix mai entrevistes.

• **Que et va semblar l'experiència de treballar amb el Puyal?**

Molt bona, va ser la meua gran escola, jo vaig tenir la sort de tenir un professor particular durant 14 anys. El Puyal és un professional molt exigent i molt dur i no tots els

moments van ser fàcils, però vaig aprendre molt. A més a més em va agafar en una època en què, com que anàvem transmetent els partits del Barça per tota Espanya i Europa, vaig tenir l'oportunitat de viatjar molt i de veure països que d'una altra manera mai hauria conegut. O sigui que, mirat des de la distància, el record que tinc d'aquella època és molt bo.

• **Has rebut molts premis. N'hi ha algun que t'hagi commogut especialment?**

Sí, sí. Per exemple, hi ha dos premis nacionals... molt emocionants, com el premi *Ondas*... però el que més m'emociona és anar pel carrer i que una persona des del cotxe em toqui el clàxon i m'aixequi el polze, per exemple. Aquest és el millor premi.

• **Aquest Nadal vas presentar *La Marató* de TV3. Que et va semblar el tema del que tractava?**

El dolor crònic és una malaltia que afecta moltes persones. A mi m'agrada molt participar a *La Marató* perquè crea consciència sobre les malalties i dona una bona imatge de la societat: la gent fa una cosa tan difícil com posar-se la mà a la butxaca i donar diners i, a més, d'una manera massiva, pràcticament un euro per català, perquè es van recaptar uns set milions d'euros. També dona una molt bona imatge de la televisió pública d'aquest país, perquè mostra una televisió capaç de fer un programa tan difícil ben fet.

• **I què hi ha de la solidaritat dels catalans? som garrepes?**

Jo crec que els temes només recreen una part de la realitat. Probablement en aquest país hi ha un base estalviadora, tenim moltes caixes d'estalvi, això és veritat. Som un país que ha après de l'esforç del treball, segurament perquè mai no ens han hagut de regalar res, i com que sabem el que costa guanyar un duro, l'estalviem com podem. De tota manera, aquestes coses van canviant, i els temes també canvien, perquè nosaltres, amb totes les altres societats, més

pròximes o més llunyanes, som una societat endeutada, som una societat que consumeix i... això del català garpeja, em sembla un tòpic d'acudit suat de fa molt anys. En algunes coses, som absolutament iguals que qualsevol ciutadà del món i en altres som diferents perquè som catalans.

• **A la presentació que s'ha fet abans de la xerrada, han dit que fas coses solidàries, com impartir classes de català a nois immigrants... com et va sorgir aquesta idea pedagògica d'ajudar els altres?**

Jo, a la vostra edat, era d'un agrupament escolta; estava acostumat a tenir caps d'agrupament més grans que s'ocupaven de nosaltres que érem més joves, i veia que ho feien d'una manera voluntària i perquè els agradava i... aquestes coses, quan les has practicat de jove, després queden. De gran penses "en què puc ajudar?". Coneixia gent del *Casal del Raval*, i em va interessar molt estar en contacte amb una realitat que m'és molt pròxima perquè viuen a la mateixa ciutat i molt a prop de casa meua, però en canvi no els conec de res, ja que són persones que han vingut de molt lluny. Crec que és molt important ajudar en la integració d'aquestes persones i cadascú ha de donar el que pot, i jo el que puc donar és la llengua, perquè la domino, a algú que espero que també la domini, perquè això l'ajudarà a integrar-se com a ciutadà d'aquest país.

• **I per acabar, després d'haver provat l'ensenyament i el periodisme, canviaries la teua professió per l'ensenyament? Amb quin et quedaries?**

No la canviaria. Sóc bastant vocacional des d'aquest punt de vista, encara que m'agrada molt ensenyar, si és que puc ensenyar alguna cosa, m'agrada sentir la gent, les seves preguntes, ajudar, estar amb contacte amb la realitat que, a vegades, ficat en la redacció, pots perdre-la una mica de vista; em quedo amb el periodisme. ■

El dia de la dona

CONXA LLINAS

...
EXPOSICIÓ AL
PRIMER PIS DE
FOTOGRAFIES
DE DONES
RELLEVANTS
EN EL MON
CIENTÍFIC I
CULTURAL.

...
VISTA DEL VESTIBUL
DE L'INSTITUT DURANT
LA REALITZACIÓ DEL
MURAL COMMEMORATIU
DEL DIA DE LA DONA.

...
AGENDA DE
LES DONES QUE
ES VA REPARTIR
ENTRE ELS
PARTICIPANTS
EN EL MURAL.

El 8 de març, dia Internacional de la Dona, l'institut va viure una jornada "efervescent", sobre tot a l'hora del pati, quan es van repartir agendas, bosses, llibretes i carpetes a canvi d'una frase o de la participació en un conte col·lectiu. L'esbarjo va ser una festa! Durant la setmana anterior, la comissió d'alumnes i professors va preparar les activitats: projecció de pel·lícules, exposicions, murals, banderoles, etc. L'Aula d'Acol·lida va fer una enorme pancarta exterior i va escriure, en diferents llengües, un únic missatge de solidaritat amb totes les dones del món. Alumnat de primer, tercer i quart d'ESO va posar el seu "toc" artístic als murals. En general va haver-hi una gran participació. Des d'aquestes línies, el nostre especial agraïment a Laura de Batlle, com a dinamitzadora i pacient organitzadora d'aquesta diada. ■

Posem en marxa l'Agenda 21

C. PERIS

El nostre Institut s'ha adherit al projecte Agenda 21 de l'Ajuntament de L'Hospitalet.

El dilluns 16 de gener de 2007, en presència de l'alcalde i diferents regidors, es va celebrar un acte públic, a la sala de plens del consistori, que consistí en la signatura del protocol de participació per part de deu centres de la ciutat. En representació del nostre centre van assistir-hi el professor Carles Peris i un grup d'alumnes de 1r. d'ESO.

En Carles Peris ens explica en què consisteix això de l'Agenda 21, ens diu que la idea va néixer a la cimera de Rio de Janeiro, l'any 1992, quan es va veure la necessitat de desenvolupar projectes i activitats per tal de treballar en els àmbits dels territoris i de les persones que els habiten, des del punt de vista del desenvolupament sostenible. És en aquest sentit que es consideren els municipis, i per tant els seus ajuntaments, la peça clau per desenvolupar aquests projectes. És per això que es recomana als ajuntaments l'elaboració de les Agendes 21 locals adaptades a cada municipi.

L'Agenda 21 és una guia que recull estratègies i mesures per assolir un desenvolupament més sostenible al llarg del segle XXI, a més s'hi determina la responsabilitat compartida de les administracions públiques, el sector privat, els agents econòmics i també els col·lectius o entitats i els ciutadans pel que fa a tot allò que afecta el medi ambient.

En l'àmbit municipal, cada ajuntament té potestat per fer el seu pla estratègic ambiental, per elaborar l'Agenda 21. A Catalunya hi ha

una xarxa de ciutats i pobles cap a la sostenibilitat, que es va construir l'any 1997 i que aplega a més de 130 municipis. Una de les tasques en que està treballant la xarxa és l'elaboració dels indicadors locals, què són uns valors fàcils de mesurar, d'interpretar o de comparar, què permeten saber si s'actua correctament.

En aquest sentit, el que fan molts municipis, abans d'iniciar l'Agenda 21 local, és diagnosticar la situació mitjançant Auditories Ambientals de diferents entitats col·laboradores dins de cada territori municipal. És en aquest punt que diferents escoles i instituts de secundària i altres entitats de l'Hospitalet participem, en la mesura de les nostres possibilitats, en el desenvolupament d'algun d'aquests projectes, tant a nivell de prendre consciència del problema ambiental com d'aportar valors i noves propostes de solucions en relació als indicadors tractats. També ens explica com afecta

aquest projecte al nostre institut i ens diu que, en aquests moments, iniciem la tasca de participació dels diferents estaments de la nostra comunitat educativa per tal de prendre consciència i fer propostes sobre alguns factors mediambientals que ens afecten. El primer factor que ens proposem estudiar i millorar és el soroll a l'institut, tant l'intern generat per nosaltres mateixos com l'extern. A mesura que es vagin formant diferents grups de treball es podrà incidir en altres aspectes, com l'estudi dels residus generats al centre i el seu reciclatge o bé el consum d'aigua i la racionalització del seu ús.

Cal que prenguem consciència de la necessitat d'un món sostenible perquè els recursos que necessitem no són il·limitats i el planeta no suportarà indefinidament la forma de creixement actual, tal com es posa de manifest cada cop més en totes les reunions mundials sobre canvi climàtic o sobre el medi ambient. ■

...
CARLES PERIS I
ALGUNES DELS
ALUMNES QUE
VAN ASSISTIR A LA
SIGNATURA DEL
PROTOCOL DE
PARTICIPACIÓ.

GRODE

Grup de Recerca, Orientació i Desenvolupament Educatiu

V. REY, M. COENA, G. DOMÍNGUEZ

Aquest programa el porta la pedagoga Maria Jesús Comellas i va orientat a incrementar la convivència a classe i millorar les relacions entre alumnes.

La idea bàsica que vol aportar es que els joves aprenem a relacionar-nos amb autonomia i responsabilitat, també vol prevenir els conflictes a classe, ja que en algunes escoles n'hi han molts.

Els objectius principals són reflexionar sobre la pràctica educativa i l'oportunitat de canvis i alternatives per a la millora; portar a terme estudis que permetin ampliar el coneixement a partir de la interacció entre enfocaments teòrics i experiències pràctiques; fomentar la participació de professionals de

les escoles de la zona centre d'Hospitalet.

Les reunions es convoquen en el nostre institut quatre o cinc vegades a l'any, des de en fa tres, perquè la majoria de famílies i professors que hi participen són del nostre centre.

Aquestes reunions que es fan són per aprendre a reflexionar entre tots de com educar a cada noi o noia. És molt important que els pares assisteixin a les reunions perquè són els primers que eduquen als seus fills, els professors també, ja que són els següents.

L'última trobada es celebrà el 22 de gener de 2007 aquí al Mercè Rodoreda. Va ser la primera trobada d'aquest curs i s'hi van incorporar molts pares i mares de nois i noies de 1r d'ESO.

Aquesta reunió va començar plantejant si hauríem de creure als mitjans de comunicació sobre les coses que diuen dels adolescents, ja que insisteixen a dir que la convivència amb ells és molt difícil.

Van arribar a la conclusió que els adolescents pateixen el síndrome de Peter Pan, perquè no volen créixer, i que no es pot pretendre que siguin grans si no han tingut el temps per aprendre a ser-ho.

També van parlar de les relacions entre pares i fills i van arribar a la conclusió que no poden ser relacions d'amics, perquè els pares tenen unes responsabilitats envers els fills i no poden consentir comportaments

diverses disciplines i, en general, de totes les persones interessades en els eixos temàtics proposats.

El projecte, que va adreçat a pares i professors dels centres educatius, té un conveni amb la diputació de Barcelona i amb molts ajuntaments, un d'ells el d'Hospitalet, i a partir d'aquí es fa una feina per millorar-ho. Poden participar totes

que els amics, no només els trobarien normals sino que els fomentarien. Els pares no han de negociar amb els fills, no es pot canviar compliment d'obligacions per regals perquè, si no, l'adolescent ignorarà les seves obligacions. Els pares no es poden mostrar febles, perquè en aquest cas els fills s'aprofiten de la situació. ■

El crèdit variable d'autoconeixement i autoestima

X. VELASCO, S. MORENO

El Crèdit variable d'autoconeixement i autoestima, que imparteix la Conxa Llinàs, és una classe diferent a la resta, aprofundeix més en el alumnes, els ajuda a tenir unes idees de la vida més positives i a millorar l'autoestima i, el més important, els ajuda a resoldre problemes quotidians. És una classe instructiva i poc ortodoxa, amb l'objectiu de reafirmar els alumnes com a persones.

Vam demanar a la Conxa que ens deixés assistir a una classe i que, més tard, ens respongués a unes questions. Va ser molt amable i ens va dir a tot que sí.

Vam assistir a una classe i vam observar que tots participaven i s'expressaven sense cap mena de vergonya. Al principi de la classe, van acabar la tasca del dia anterior, que consistia en una sèrie de preguntes que havien de respondre sincerament, com per exemple, l'última cosa bona que els havia passat darrerament o quins sentiments els produïa Nadal. Després van fer un exercici tots junts que consistia a trobar el primer record de la seva vida, amb el màxim de detalls possible, tant si era un record trist com si era alegre. Es van embarcar en un avió imaginari que els va portar fins al seu primer record. Hi van haver bastants records interessants i pocs van ser tristos.

Després d'observar aquesta classe creiem que aquest crèdit hauria de tenir la mateixa consideració que qualsevol altra matèria.

En la conversa amb la Conxa ens va explicar que aquest crèdit pertany a l'àrea de filosofia i recull la idea de Sòcrates, del coneixement

de tu mateix i

que no només interessa el món exterior sinó també el món interior. Ens va dir que l'autoconeixement és una mena de viatge interior cap als dissenys, records, idees, pors...

També ens va comentar que és un crèdit que té molta demanda i que ja fa set anys, des del 2000, que l'imparteix. Ens va explicar que durant aquest temps ha trobat molts casos difícils, que hi ha persones molt hermètiques, que tot s'ho guarden, parlen poc, no es treuen ni la jaqueta, amaguen el seu cos i tenen poca expressió, fins i tot en la seva cara. A l'altre extrem, es troben els que els agrada cridar l'atenció, que si no els fas cas comencen a mal comportar-se, i això també és un símptoma de baixa autoestima perquè és com una autodestrucció.

Sobre com aquest crèdit pot ajudar els alumnes ens va dir que no es poden demanar solucions ràpides perquè és un crèdit variable de tres mesos, que a alguns sí que els dona unes pistes i els fa adonar-se de la importància de la reflexió personal, d'aprendre a autovalorar-se, a autoacceptar-se, i que els serveix per descobrir que no agrada-te a tu mateix o que no t'agra-

di el teu físic, no és una cosa tan estranya, que els passa a molts.

Creu que seria una bona idea fer més crèdits com aquest perquè, en el nostre sistema educatiu, no es contempla aquesta introspecció, aquest coneixement del món interior, malgrat que resulta molt

habitual que la gent vagi al psiquiatra o al psicòleg, com si esti-

guéssim molt perduts; i, en canvi, és molt extensa l'oferta educativa que ve del món exterior.

També ens va explicar que, normalment, aprova tothom, encara que hi ha gent que s'esforça a suspendre, com per exemple,

un alumne que va entregar un examen completament trencat (un símptoma que manifesta un estat d'ànim negatiu).

Un dels objectius és que els alumnes s'expressin. Moltes vegades parlar públicament permet explicar moltes coses i, a més, també els va bé escoltar els altres perquè els permet entendre que allò que els passa, passa a tothom.

Li vam demanar la seva opinió sobre la joventut d'avui en dia i ens va dir que ella creu que tenim molts recursos, estem molt informats però que, a part d'això, no som diferents dels de qualsevol altra època, que sempre ha estat molt difícil orientar-se en el món. Veu la joventut com una època complicada perquè està canviant el seu cos i no els agrada, passen d'un cos de nen a un cos d'adult, es comparen, tenen aquestes modes, aquests canons de bellesa, i els interessa parlar de moltes coses que normalment no se'n parla a casa.

Volem agrair a la Conxa el temps que ens ha dedicat i l'esforç que realitza dia a dia per tal d'intentar ajudar a què els alumnes es valorin positivament. ■

...
GRUP D'ALUMNES
DEL CRÈDIT
D'AUTOESTIMA
AMB LA CONXA
LLINÀS.

...
M. JESÚS
COMELLAS, A LA
DRETA, DURANT
UNA XERRADA
AMB PARES
I MARES
D'ALUMNES.

CARNESTOTES 07

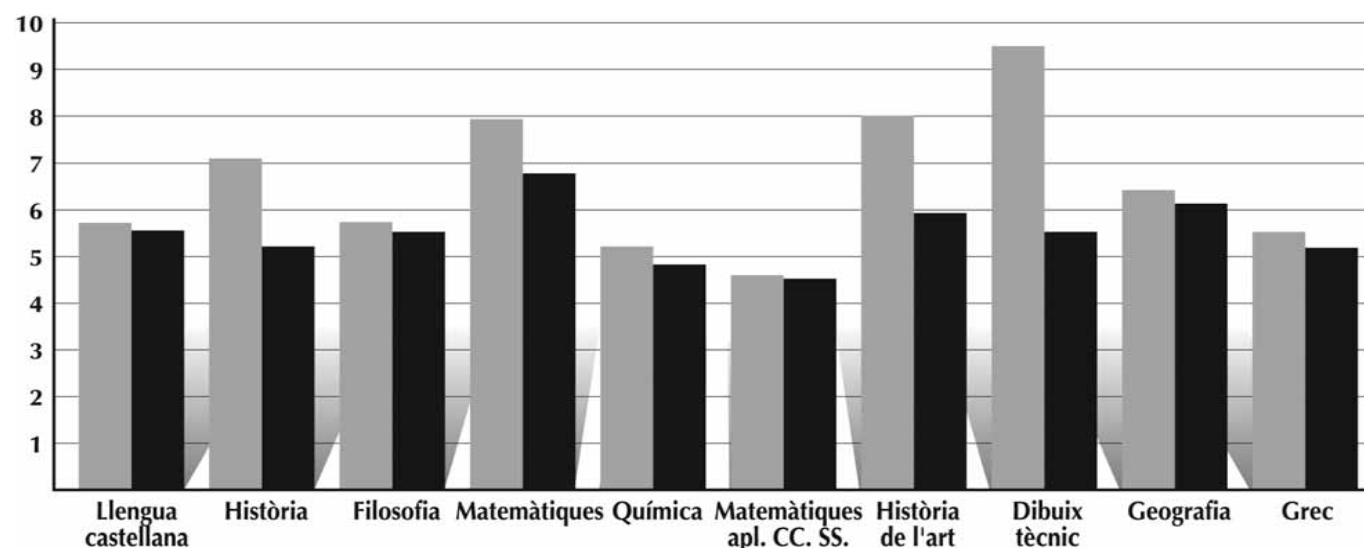

Resultats de la selectivitat 2006

M. ABELLA, C. MORRÓN

Els dies 20, 21 i 22 de juny de 2006 van tenir lloc les proves d'accés a la universitat. Del nostre institut s'hi van presentar 30 persones, de les quals, finalment, van aprovar 29, és a dir, el 96,6 % dels alumnes.

La bona notícia no només va venir donada per aquesta xifra. La bona notícia és també que els alumnes que es van presentar van treure una mitjana global de notes molt per sobre de la mitja catalana. Això va passar en deu de les matèries. Les diferències més notables es van donar a

Història (+ 1,9)
Matemàtiques (+ 1,13)
Història de l'art (+ 2,04)
Dibuix tècnic (+ 3,87)

També van estar per sobre llengua castellana, filosofia, matemàtiques aplicades a les ciències socials, geografia i grec.

Hem anat a parlar amb alguns professors de les matèries on es va aconseguir una mitjana més alta que la de Catalunya, i això és el que ens han dit:

El **Santiago García Carpintero** creu que, per una banda, els últims anys els exàmens de matemàtiques a la selectivitat són, en general, més fàcils, però per altra banda, els alumnes del centre acostumen a tenir un nivell de

matemàtiques bastant alt comparat amb la resta de Catalunya. Ja fa dos o tres anys que els alumnes del centre superen la mitjana.

També creu que el professor no influeix gaire, ja que cada any van variant i els resultats es mantenen. Quan li hem preguntat per si es repetirà l'èxit, ens ha contestat que això depèn dels alumnes: si estudien molt o poc, si als alumnes se'ls donen bé les matemàtiques i, també, si els exàmens són del mateix nivell que altres anys.

La **Concha Figuero**, la professora d'història de l'art, ens ha dit que les claus de l'èxit es troben en el treball ordenat i disciplinat que realitzen els alumnes al llarg de tot el curs.

Creu que el futur èxit depèn dels alumnes. Dins de cada grup, hi ha gent que treballa a les tardes i això no és molt compatible amb els estudis. No obstant, també ens ha dit que es tracta d'una assignatura bonica i sempre la predisposició de l'alumne és bona. Hi ha anys que tenint molt bons alumnes no es treuen molt bones notes. Segons

ens ha comentat, també depèn del corrector que tinguís, no sempre són professors de secundària i alguns no semblen tenir gaire clar el nivell que s'ha de demanar a 2n de batxillerat.

L'**Eugènia Vázquez**, professora d'història, creu que les claus de l'èxit en l'assignatura són diverses. Història és una assignatura obligatòria durant el curs però, un parell de mesos abans de les proves els alumnes han de triar si faran l'examen d'història o de filosofia. La majoria tria filosofia perquè la prova és més fàcil, llavors, els que agafen història són els que els agrada i, per tant, la treballen i estudien molt. Per aquest motiu és fàcil obtenir bones qualificacions a la selectivitat.

Quant a la pregunta de si aquestes notes excel·lents es repetiran en el futur, no ens ha sabut contestar. Aquest any s'hi presentaran molt pocs alumnes, només uns tres o quatre.

Haurem d'esperar uns mesos per saber si la del 2007 també serà una bona "anyada". ■

...
GRÀFICA COMPARATIVA ON ES POT VEURE LA MITJANA DE NOTES D'ALGUNES ASSIGNATURES DE SELECTIVITAT DE L'ANY 2006. EN COLOR GRIS EL MERCÉ RODOREDÀ I, EN NEGRE, LA RESTA DE CATALUNYA.

L'Albert Saiz, professor de tecnologia, ha arribat al nostre institut aquest curs, ben aviat ens vam assabentar que havia treballat a la Sony i que alguna cosa havia tingut a veure amb la PS3 i, clar, un es pregunta què fa algú com ell donant classes, així que anem a esbrinar-ho.

Albert Saiz

PROFESSOR DE TECNOLOGIA

M. Rius, J. L. Doz

• **Quant de temps vas treballar a la Sony?**

Vaig treballar aproximadament dos anys.

• **Vas conèixer cap director important?**

Si, un dia va venir el president de tota la multinacional.

• **Sabem que al començament passes el temps posant cargols, ho consideres explotació?**

No, trobo que es útil. Si has de dissenyar un producte que al final s'ha de produir i no saps quin problema pot haver-hi, segurament faràs un mal disseny.

• **T'ha passat alguna anècdota a la Sony?**

Sí. Recordo un dia que eren les 10 de la nit i estava treballant. No tenia res a la nevera ni per menjar. Total, que me'n vaig anar a comprar, però el meu cap no em deixava marxar malgrat que li vaig dir que ja havia acabat la meua feina. Al final vam acabar una mica barallats.

• **T'agrada alguna consola en especial?**

No. No m'agrada cap.

• **Què opines sobre les portàtils?**

Són un gran avenç dins d'aquest món de l'entreteniment

• **Un dubte que tenim tots: "piratejar" una consola perjudica el seu software, alentint-la o empitjorant l'apartat gràfic...?**

A veure, si "piratejés" qualsevol dispositiu hardware, ho has de fer bé. Si ho fas malament els programes que hi ha dins es poden fer malbé, és un tema molt delicat, has d'anar amb cura, perquè sinó pots arribar a inutilitzar-la.

• **De jove, has passat més hores**

del normal davant d'una consola?

No, de fet mai he tingut consoles a casa, quan volia jugar, utilitzava l'ordinador.

• **De quin joc es tractava?**

Es tractava d'una aventura gràfica, *Indiana Jones y la última cruzada*.

• **Actualment, jugues a cap videojoc?**

No, jugo a la borsa, que és més lucratiu

• **Quines parts vas fer de la PS3?**

Quan jo treballava a la Sony, dissenyava televisors de plasma, el que passa és que uns enginyers japonesos ens van proposar d'incorporar un circuit a la PS3. La qüestió és que ens vam engrescar i vam posar el nostre circuit de millora d'imatges a la PS3.

• **És just el seu preu?**

Tot depèn de l'oferta i la demanda, si el públic compra, ells venen... al preu que els sembla.

• **Has creat cap virus?**

No, tot i que a la facultat ens van ensenyar com fer-ho.

• **Et consideres hacker informàtic, encara que no ho facis?**

Si *hacker* és algú que entra en un ordinador i espia, no. Encara que alguna vegada sí he aprofitat els meus coneixements informàtics per fer cosetes (riu).

• **Per què et vas passar al món de l'ensenyament?**

Perquè les condicions laborals de la Sony eren molt dures i, sobre tot, els horaris sovint excessius. Així que vaig decidir canviar d'aires i, com els meus pares són professors, doncs mira... A més, era una cosa que tenia ganes de fer. Vaig estudiar, vaig fer la prova i mira, aquí estic.

«MAI NO

HE TINGUT

CONSOLES

A CASA»

AMAR ES COMBATIR

M. RIUS, S. MORENO

Quatre anys després del seu últim àlbum, i a dos de la recopilació d'**Esenciales**, que consta de tres discs agrupant els millors temes en versió remasteritzada, **Maná** torna amb **Amar es combatir**. En la novena entrega discogràfica, tornen a exposar un *pop rock* característic, ple de tics i trets ja escoltats del grup. Amb el perill de caure en una tediosa repetició, ens trobem amb cançons com *El viaje* i *El rey tiburón*, que renoven el paladar amb nous ingredients com el *dub* o el *reggae*; incloent-hi l'última cançó que és un *cha cha cha* que, sens dubte, serà present en locals i discoteques, essent perfecte per ballar-la amb un parell de gintònics a sobre. Diversió assegurada. Tot i això, el quartet de **Fher**, **Alex**, **Juan** i **Sergio**, es manté fidel a l'estil dels seus principis que sempre els ha caracteritzat. Un disc perfecte per delectar-se en les cançons d'amor i malenconia, però amb un glop renovat que apunta a estimables canvis molt pròxims.

EL TREN DE LOS MOMENTOS

X. VELASCO, S. MORENO

El setè disc de l'artista musical **Alejandro Sanz** s'anomena **El tren de los momentos** i ja l'han qualificat com a millor disc del moment. En aquest treball podem trobar temes en solitari com *a la primera persona* i amb companyia, com l'èxit *Te lo agradezco pero no*, que canta amb la **Shakira**, o altres cançons amb **Juanes**, **Alex González (Maná)** y **Calle 13**. Encara que l'àlbum s'ha gravat entre Amèrica i Espanya, la major part s'ha fet a la casa de l'artista a Miami. La producció d'aquests deu temes ha estat dirigida pel propi **Alejandro Sanz** i ha comptat amb la col·laboració de **Thom Russo**, que ha barrejat artistes com **Michael Jackson**, **Eric Clapton** i **Maná** entre d'altres. Creiem que el disc està molt treballat, les cançons son molt bones i es nota que està fet amb molt de sentiment.

VIVIR PARA CONTARLO

J.L. DOZ

A Saragossa es va fer la paraula, i **Violadores del Verso** la van elevar a la màxima categoria, per a convertir-la en rima. Arquitectes del verb i del ritme, edificant els fonaments pels quals creix i s'expandeix el *Hip Hop* en aquest país, convertint rimes en mecanismes de mil·límetrada precisió, fent que els ritmes funcionin com el motor d'una *Harley*, els textos de **Kase O**, **Lirico** i **Sho Hai** converteixen la perfecció en genialitat, els defectes en virtuts i la virtut en el poder del seu missatge. És l'única manera de fer-ho i ells ho han aconseguit. En directe, **Violadores** són una explosió visceral d'energia en estat pur, i tant les seves cançons com les seves actuacions ja formen part de la història del *hip hop*. **Vivir para contarlo** és el seu setè disc; format per catorze cançons de rima perfecta on es mostra l'altra cara de la vida vista per la classe mitja/baixa. La meua nota personal, 9'5. He escoltat molt rap, creieu-me.

Silent Breath

C. MORRÓN, G. VALIENTE

Silent Breath és un conjunt musical que actuarà al nostre centre el 23 d'abril, per la festa de Sant Jordi, per això ens hem acostat al seu local per tal què ens expliquin algunes coses sobre el seu grup. És diumenge a la tarda i allí ens trobem: l'**Adrià**, el bateria, el **David** que toca la guitarra elèctrica, la **Sara** que és la cantant, el **Luis** que també canta i a més toca la guitarra elèctrica i l'**Èric** que s'encarrega del baix elèctric. Ens expliquen que el nom, **Silent Breath**, el va triar la Sara i a tots

els va semblar bé. També ens parlen de les seves cançons, que ells mateixos han compost, i que es diuen així: *Silent Breath*, *Trapped in Shadow*, *Rain of Blood* i *The flame seetll burns*. La lletra és de la Sara i la música del Luis i l'Èric. La mitjana d'edat dels components del grup és de 17 anys i els cinc reconeixen que els agradaria viure de la música i ser professionals, però també afegeixen que els falta

• • •
ELS COMPONENTS DE SILENT BREATH EN EL SEU LOCAL.

pràctica. Parlem d'estils i tots coincideixen en que el *Heavy* és el que més els agrada i el que més escolten. Cada un dels components ens va dir quins són els seus ídols i els grups que més els han influït o, simplement els que més han escoltat. El David tria un clàssic, **Iron Maiden**, l'Adrià parla de **Killwitch Engage** i de **Mike Terrana**, la Sara no té preferències, depèn del dia, al Luis li agrada **Helloween** i a l'Èric **Slayer** i **Steward Ham**. ■

auditori
Brahms JOSEP M. ALMACELLAS

i 1880. Brahms en va orquestrar tres –les números 1, 3 i 10– i d'altres compositors van orquestrar la resta i, de fet, les danses són molt més conegudes en la seva versió orquestral que no pas en la seva de piano. Les més conegudes són, en aquest ordre, la núm. 5 i la núm. 1.

Quant a les versions orquestrals són recomanables les de Claudio Abbado al davant de l'Orquestra Filharmònica de Viena i la de Neeme Järvi dirigint l'Orquestra Simfònica de Londres. En versions econòmiques, de la sèrie NAXOS, hi ha un disc amb les 21 danses, interpretades per l'Orquestra Simfònica de Budapest. Un altre disc recull només les danses orquestrades per Brahms i per Dvorak, entre les quals hi ha la primera, i que inclou la 2a simfonia. La dirigeix la directora Marin Alsop al davant de l'Orquestra Filharmònica de Londres.

Les danses són com petits tasts que es poden acompanyar perfectament amb unes patates fregides i unes olives farcides. Per beure, un refresc fred amb glaçons o, si sou adults, un Manhattan clàssic ben fred. Ideal per l'hora del vermut, acompanyada –o acompanyat– pel nostre particular Johannes o per la nostra particular Clara.

P D: No us perdeu l'exposició **La música al III Reich** a la Pedrera de Barcelona, fins el dia 27 de maig.

Llengües són llibertats...

Viaje al centro de la Tierra

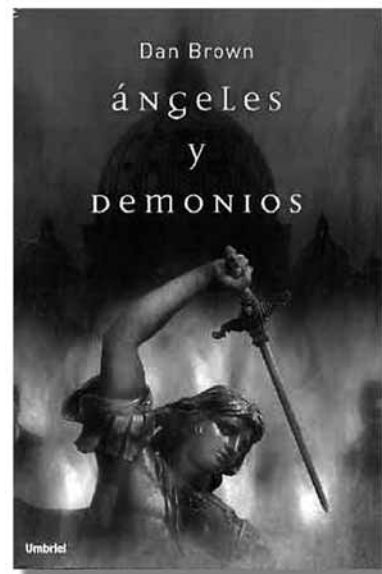
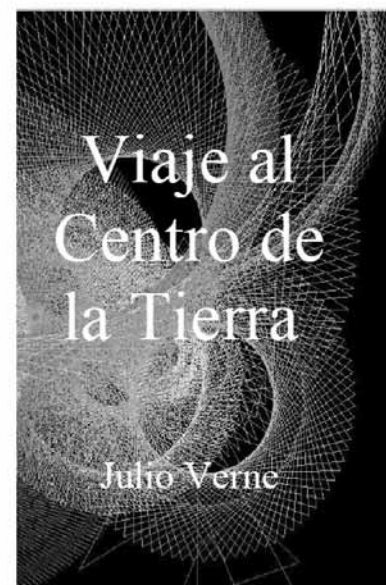
Julio Verne
J. L. Doz

Entre los protagonistas destacan el mineralogista Lidenbrock, sabio aunque de carácter irascible, y su sobrino Axel, impetuoso aprendiz y compañero de aventuras.

La historia empieza con el hallazgo de un pergamino, caído de un viejo libro. Saknussem, el autor del pergamino, dice en un texto en clave haber viajado hacia el centro de la Tierra. Después de haber descifrado el enigma, Lidenbrock y Axel toman un navío que les lleva hasta Islandia. Una vez allí descienden a un volcán inactivo. Así comienza la aventura.

El mineralogista, Axel y Hans, un reservado guía islandés, recorrerán tenebrosos pasillos en busca del paso de Saknussem. Tras salvar con dificultad parte del camino, toparán con un mar donde habitan criaturas ya desaparecidas en la superficie.

Se trata de una novela que agrada a cualquier lector de aventuras, pues hay en ella acción y emoción incesante.

Ángeles y demonios

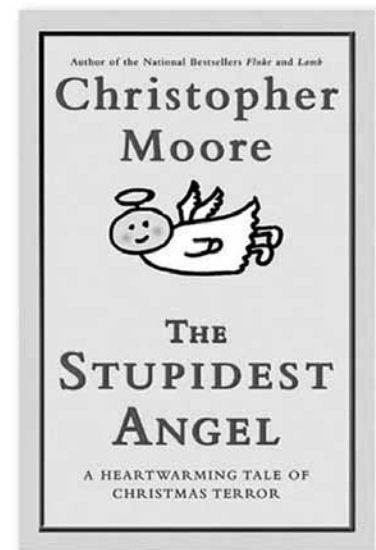
Dan Brown
XAVI VELASCO

En un laboratori de màxima seguretat (CERN), apareix assassinat el científic Leonardo Vetra amb un estrany símbol marcat a foc en el seu pit. El professor Langdon no té dubte sobre el símbol, doncs sap que pertany a l'antiga ordre dels *Illuminati*.

Aquesta organització secreta ha robat l'antimateria, una mena d'arma indetectable que havien desenvolupat Leonardo Vetra i la seva filla Victoria, i l'han col·locada en el mateix Vaticà sense que saltés cap tipus d'alarma. Langdon descobreix que un assassí dels *Illuminati* es disposa a matar a quatre cardenals abans del conclave que es celebrarà a causa de la recent mort del Papa. El professor comença una persecució de l'assassí pels racons del Vaticà i de Roma, seguint una sèrie de claus ocultes que han anat deixant els *Illuminati*, a través dels segles, en temples i en manuscrits; descobreix qui és el conspirador però no pot evitar els assassinats.

The stupidest Angel

Cristopher Moore
NER

The week before Christmas, in the community of Pine Cove, California, people are busy buying, packing, and getting into the holiday spirit. It is the happiest time of the year, after all. But not everybody is feeling the joy. Little Joshua Barker, a little boy, seven years old, is in desperate need of a holiday miracle. No, he's not on his deathbed; no, his dog hasn't run away from home. But Josh is sure that he saw Santa take a shovel to the head, and now the seven-year-old boy has only one prayer: Please, Santa, come back from the dead.

There's an angel waiting in the wings. It's none other than the Archangel Raziel he comes to Earth seeking a small child with a wish that needs granting. Unfortunately, our angel's not sporting the brightest halo in the bunch, and before you can say "Kris Kringle", he's botched his sacred mission and sent the residents of Pine Cove into Christmas chaos, culminating in the most hilarious and horrifying holiday party the town has ever seen.

Zazie dans le métro

Raymond Queneau
NER

Zazie dans le métro c'est un roman de Raymond Queneau.

La jeune Zazie passe quelques jours à Paris, chez son oncle Gabriel, susceptible d'être homosexuel ou travesti, mais elle s'échappe pour visiter le métro.

Zazie arrive à Paris, pour y passer un jour et demi sous la garde de son oncle. Dès son arrivée, la grève du métro démoralise Zazie, dont le seul espoir était précisément de prendre ce dernier ; mais, malgré cette déception, elle démarre une aventure tantôt seule, tantôt accompagnée de personnages bizarres –son oncle, le policier Trousaillon, Charles le chauffeur de taxi, Madame veuve Mouaque la folle d'amour, le guide touristique slave Fédor Balanovitch, les touristes–.

Zazie visite d'abord le marché aux puces, monte ensuite sur la tour Eiffel, apprécie le numéro de Gabriel au Mont de Piété, etc.

Son aventure, courte mais extravagante, se déroule ainsi jusqu'à ce qu'elle participe à une bagarre dans un café-restaurant, très tôt dans la matinée. ■

Què li agrada llegir a...

Teresa París

V. REY, M. COEÑA

•T'agrada molt llegir? Quin tipus de llibres t'agrada llegir?

Sí, m'agrada molt, molt, molt. Procuo llegir una mica de tot però el gènere que més m'agrada és la novel·la.

•Ens pots recomanar algun?

Perquè aquest?

Molts. Un llibre del Sergi Pamies titulat *Si menges una llimona sense fer ganyotes*. M'agraden les històries curtes perquè són ràpides de llegir, així s'acaben aviat i sé com s'acaben; també m'agraden molt els llibres de la Mercè Rodoreda.

•Quins és el teu llibre preferit?

La plaça del diamant.

•Quan eres petita t'agradava llegir tant com ara?

Sí, perquè era una nena molt curiosa, molt "xafardera".

•Quin era el teu llibre preferit en aquella època?

En aquella època, el que més m'agradava eren els còmics, Zipi-Zape, Tintin, Astèrix...

•Hi ha algun llibre que t'hagués agradat llegir i no ho has fet?

Molts, molts, molts... La tira i mitja!

•Algun llibre t'ha marcat o ha fet que canviïs d'opinió sobre algun tema?

Molts, per exemple *Madame Bovary*, de Flaubert, perquè t'ensenya tota una filosofia de vida diferent. Explica que ningú no és imprescindible, la vida continua siguis o no hi siguis.

•El Ramon ens va dir que poques vegades les obres per joves aconseguixen tenir dignitat literària. Tu que n'opines?

Moltes vegades és així. S'han posat de moda llibres com *Eragon* o *Harry Potter*, diuen que són llibres juvenils, però s'hauria d'analitzar fins a quin punt aquests llibres, que molts adults llegeixen, van destinats al públic juvenil o són literatura per adults. D'una altra banda, trobem col·leccions com la *Carlota* o l'*Eva te 15 anys* que són lli-

bres que en un moment determinat et poden ajudar. A la meua època no hi havien aquests llibres, hi havien els de *Los Cinco* que marcar, marcar, no et marcaven gaire però, això sí, et diverties llegint. Als 15 anys penses que ningú t'entén i està bé trobar llibres amb protagonistes amb qui puguis sentir-te identificat o identificada.

•Ara quin llibre t'estàs llegint?

Ui! Ara estic llegint un llibre per a segon de batxillerat que tracta sobre els camps de concentració nazis, és diu *K.L. Reich* i l'ha escrit el Joaquim Amat Piniella; és un llibre molt dur, molt real, però molt interessant. És recomanable "a tope".

•Alguna vegada has pensat escriure un llibre?

Bé, encara no sóc tan vella! Sí que m'agradaria fer-ho, però crec que és molt difícil. ■

Revisant revistes antigues i veient les entrevistes que hem fet per a aquest número ens hem adonat que hi ha un racó a sota l'escala, i una finestra darrera de la qual sempre es veuen dues o tres persones, enfeinades, aclaparades per munts de papers, pendents dels telèfons i dels ordinadors. És la Secretària, i cap allà que hi anem per parlar amb la M. Carmen i la Montse que són les administratives i amb la Núria que és la secretària de l'institut.

•En que consisteix exactament la teva feina?

Són moltes coses i molt diverses. Per una banda porto la comptabilitat del institut, comptes de les sortides, de manteniment del centre (desperfectes i si s'han de fer projectes), la gestió de la cantina, i per una altra tota la part burocràtica dels alumnes i el professorat, les beques, els ajuts de llibres, les gestions amb el Departament d'Ensenyament ..., i com us podeu imaginar la gestió econòmica de la revista. També m'ocupo de fer els contractes, no del professorat, sinó dels professionals que han de realitzar alguna tasca en el centre... Sóc cap de secretària i de consergeria, he de portar el seguiment burocràtic i administratiu, també la correspondència del centre, el correu electrònic, fer les actes de les reunions de professors i de les del consell escolar...

•Amb tota aquesta feina et queda temps per fer classes?

Sí, sóc professora de llatí, faig les classes de primer i segon de batxillerat de llatí més un crèdit de cultura clàssica a quart d'ESO

•A nivell administratiu qui té més feina, les dues administratives o tu?

Fem tasques diferents, cadascú té la seva feina i n'hi ha molta per a tothom.

•Quina part de la teva feina és la que menys t'agrada? I la que més?

El que menys m'agrada és que haig de dedicar moltes hores i, de

vegades, he de deixar una classe per atendre un proveïdor o algú del Departament d'Ensenyament que ve per mirar un tema d'obres, també que són moltes les reunions, claudres, consells escolars, reunions d'equip directiu... i, habitualment, marxo molt tard.

El que més m'agrada és el contacte amb els alumnes, amb els pares que vénen i amb el personal.

•Encara que tinguis molta feina et queda temps per esmorzar i anar a dinar a casa?

Esmorzo, però no a l'hora del pati, ho faig quan puc.

•Quants anys portes en el centre? I en l'ensenyament?

Ja en porto uns quants, en el centre porto 19 anys i en el món de l'ensenyament 29 anys.

•Des de el punt de vista de material i instal·lacions, creus que l'ensenyament en aquest centre es pot millorar?

No crec que hi hagi res que sigui perfecte, per tant, millorable ho és tot i el nostre centre també.

•És cert que et tenen mania perquè sempre dius que no hi ha diners?

A veure, el professorat ja està una mica al cas, ja saben de què parlim i de què patim; en aquest cas, la gent és força amable, també és veritat que intentem no dir mai que no sinó ja ho farem o intentarem canviar alguna cosa, no tot surt en el moment que es demana però es van fent coses a mida que el pressupost ho permet. ■

Núria Abancó

PROFESSORA DE LLATÍ,
SECRETÀRIA DE L'INSTITUT
V. REY, M. COEÑA

«EL QUE MÉS
M'AGRADA
ÉS EL
CONTACTE
AMB ELS
ALUMNES,
ELS PARES,
LA GENT...»

M. Carmen i Montse

ADMINISTRATIVES
V. REY, M. COEÑA

•En que consisteix exactament la vostra feina?

Portem el tema administratiu, el "paperam" tant dels alumnes com dels professors.

•Teniu molta feina? De quin tipus: administratiu, comptable, etc.?

Sí, feina n'hi ha molta, en el nostre cas a nivell administratiu perquè tot el tema comptable el porta la cap de Secretària.

Nosaltres portem el tema de les preinscripcions, les matrícules, les beques, els títols, els trasllats d'expedients, el registre de correspondència, la gestió de baixes del professorat i ... mil coses més.

•Aquesta feina us deixa temps lliure?

Temps sempre tenim el mateix, i la feina ha de sortir, hi ha èpoques que les coses es compliquen, com a l'estiu, i hi ha hagut dies que hem sortit d'aquí a les quatre de la tarda sense haver dinat, perquè si te'n vas a dinar durant mitja hora, després et costa agafar el ritme un altre cop i has de marxar d'aquí encara més tard.

•Quan teniu més feina?

Els mesos més tranquils fins que va començar el SAGA (el programa de gestió) eren el gener i febrer, que era quan aprofitàvem per fer les tasques d'arxiu. La bogeria comença amb la prescripció de primer d'ESO, al tercer trimestre i arriba fins a finals de juliol quan s'han d'acabar les matriculacions de tots els cursos de l'institut.

•És molta feina per vosaltres soles?

Sí. Sobretot quan arriba l'època de matrícules...

•Quins tipus de persones us trobeu a la finestra?

Hi ha una mica de tot. El públic no sempre és gratificant, tothom vol ser el primer servit, alguns no entenen res i la majoria vol que deixis el que tens a les mans per atendre'ls, i això comporta perdre el fil de la

feina. Hi ha algunes persones que creuen que el nostre treball no és important, que nosaltres no tenim feina i estem tot el dia amb els braços creuats aquí dintre.

•Ens podeu explicar alguna anècdota interessant?

De vegades ens arriben persones estrangeres que no entenen, i molt menys saben parlar, ni el català ni el castellà, vénen amb cara de perduts i et parlen en la seva llengua. Una d'aquestes vegades, després de molts intents per part de tothom, van acabar venint amb un amic traductor.

•Quines persones treballen en aquest Departament? Hi ha hagut molts canvis en els últims anys?

Aquí treballem nosaltres dues. Canvis a nivell de persones no n'hi hagut però a nivell de programes de treball sí, uns quants, i no per millorar precisament. El més important ha sigut que han anul·lat el programa Win Sec i l'han canviat pel Saga. El programa Win Sec ens el sabíem fil per randa, però el SAGA és un programa per tornar boig a qualsevol, perquè l'hem d'inter-

pretar, tirar enrere, ell sol esborra coses, les torna a muntar en un altre ordre; fa les mil i una. Quan ens trobem un problema amb el programa hem de trucar o enviar e-mails a l'atenció del usuari perquè ens ho arreglin, i la resposta acostuma a ser que "encara no està actualitzat", que "les errades es van solventant a poc a poc", o que "consulteu la guia que hi ha penjada a Internet perquè això ara no ho puc explicar". Abans de posar-lo en marxa es va provar en deu centres pilots, però clar eren centres on només hi havia 200 alumnes de primer i segon de l'ESO, per tant els problemes que podien generar el batxillerat i els cicles formatius no es van detectar. Moltes coses que no passaven en aquells centres ens les trobem aquí. El programa és incomplet, però els programadors diuen que no ho és. Hem anat a cursats per aprendre a utilitzar-lo i allà hem consultat problemes que ens hem trobat, però tampoc aquí hem tingut resposta. Esperarem amb paciència que estigui actualitzat. ■

Endeguem el Pla de l'esport

V. ROMERO, G. VALIENTE,
L. DE BATLLE

El Pla de l'esport escolar és una iniciativa conjunta del Departament d'Ensenyament i la Secretaria General de l'Esport, amb l'objectiu de fomentar la pràctica esportiva extraescolar en els centres d'educació, per tal de reduir el creixent sedentarisme que es detecta en la població infantil i que condueix a nivells, cada cop més alts, d'obesitat en els nens. Aquest curs, el nostre centre s'ha incorporat al programa. Els primers passos han estat constituir l'Associació Esportiva Escolar IES Mercè Rodoreda, on hi ha representants de l'AMPA, dels alumnes i del centre; i escollir entre els alumnes de 4t d'ESO i de 1r i 2n de Batxillerat uns dinamitzadors. La figura dels dinamitzadors correspon a alumnes que s'encarreguen d'animar als companys a participar en les activitats esportives que s'organitzen en el centre.

Els dinamitzadors triats aquest any han estat: Carla López, Irene Martínez, Samir Barmouse, Pablo Romero, Daniel Torres, Aitor González, Gerard Valiente i Albert Baenas. Tots vuit han hagut de fer un curs de formació.

A final de curs s'ha de realitzar una memòria que ens permetrà optar a noves subvencions pel curs següent.

Entre tots els membres es van fixar uns objectius i es van escollir diferents àmbits d'actuació.

A nivell extraescolar es decideix, en primer lloc, continuar amb les activitats ja existents i potenciar-les (actualment tenim tres equips de bàsquet i dos equips de futbol); i, per una altra banda, oferir noves activitats que els alumnes poden

provar de forma gratuïta, durant un mes. Acabat el mes s'analitza l'èxit de la proposta i es decideix si es tira endavant o no. Les activitats que continuen es fan pagant una quota mensual. En aquests moments ja són fixes l'aeròbic, la batuka i la dansa del ventre; i s'estan preparant noves ofertes: ioga, cross, voleibol, korftbol...

De forma puntual també s'organitzen activitats d'un dia, com la Jornada Esportiva de Carnestoltes, la Trobada d'Instituts de Secundària, competicions d'atletisme...

Els dinamitzadors s'han encarregat d'organitzar unes lligues de pati. El dia de Carnestoltes es lliuraran els premis de la primera lliga, que pel primer cicle ha estat de rugbi i pel segon cicle de voleibol. A principis de maig comença la segona lliga, en la que els alumnes de primer faran rugbi i beisbol, els de segon rugbi i els de tercer i quart bàsquet, handbol i tennis taula. També, amb l'ajut inestimable dels dinamitzadors, s'ha creat una base de dades d'alumnes del centre interessats a ser monitors. En aquests moments s'està preparant una enquesta per conèixer els hàbits esportius de tots els alumnes del centre. Els resultats de la primera lliga han estat els següents:

...
VET AQUÍ EL
FLAMANT GRUP DE
DINAMITZADORS
DEL MERCÈ
RODOREDÀ.

...
A L'ESQUERRA,
ALGUNES MOSTRES
DEL CONCURS DE
LOGOTIPS.

Rugbi: guanyadors "Bonatarda"
Voleibol : guanyadors "Hospitalet Voleibol, FC".

Els dinamitzadors també es van encarregar d'organitzar les jornades esportives de carnaval, per aquella gent que no tenia intenció de disfressar-se ni de fer classe. Es van realitzar competicions de futbol, bàsquet i voleibol i els vencedors van ser: "Los Pinchabatos" al futbol, "Ni fruta idea" al bàsquet i "Acólitos de Chuck" al voleibol. D'altra banda, amb la col·laboració del Departament de Plàstica, s'ha convocat un concurs per a escollir el logotip de l'Associació. Entre tots els participants, s'han triat les propostes de Lara Tadeo, Pol Layola, Marçal Montlló, Marta Monclús i Pedro Linares. El que més agradi, serà el que ajudarà a definir el model definitiu. Per últim cal dir que totes les persones implicades en aquest pla ens han manifestat que estan oberts a qualsevol suggeriment i que agraeixen tot tipus de col·laboració. ■

Andreu Muñoz

PROFESSOR
D'EDUCACIÓ FÍSICA
J.L. Doz, M. Rius

• **Quants anys portes treballant en el món de l'esport?**

Treballant porto deu anys, relacionat amb el món de l'esport uns quants més.

• **T'agrada la teva feina o la canviaries per alguna altra?**

Si, m'agrada, i no, no la canviaria, hauria de trobar una feina més motivant per canviar-la. De moment, ni la busco ni sospito quina podria ser.

• **Dins del món de l'esport, tens alguna preferència? Has jugat en algun equip?**

El que més m'agrada és el futbol i, oficialment, hi vaig jugar fins als 18 anys, el que passa és que després vaig veure que no em podria guanyar la vida amb aquest esport i el vaig deixar. Encara que no a nivell de competició, també he practicat molts altres esports que també m'agraden: natació, atletisme, handbol, bàsquet, golf, tennis...

• **A la teva joventut, quan estudiaves, practicaves esport?**

Si, jugava a futbol, estava federat. Vaig jugar fins als 15 anys al Barça i després, dels 15 als 18, a la Penya Barcelonista Collblanc.

• **En aquesta època, treballaves per pagar-te els estudis?**

A la universitat sí. Entre setmana portava equips infantils de futbol sala i de basquet, els cap de setmana feia de porter a la fira de Barcelona.

• **I tenies temps per fer-ho tot?**

Sí, tot es qüestió d'organitzar-se

• **Consideres esport el bon sexe?**

No. Es podria considerar una activitat física; però, perquè una activitat física sigui reconeguda com a esport, hauria d'estar reglamentada i institucionalitzada. Com a molt el Kamasutra, i tampoc...

• **Et consideres un home sa?**

Si, però no obsessivament sa. De tant en tant puc beure un got de vi, un cubata i

fumar-me algun cigarret. Tot es qüestió de no abusar.

• **Practiques esport regularment?**

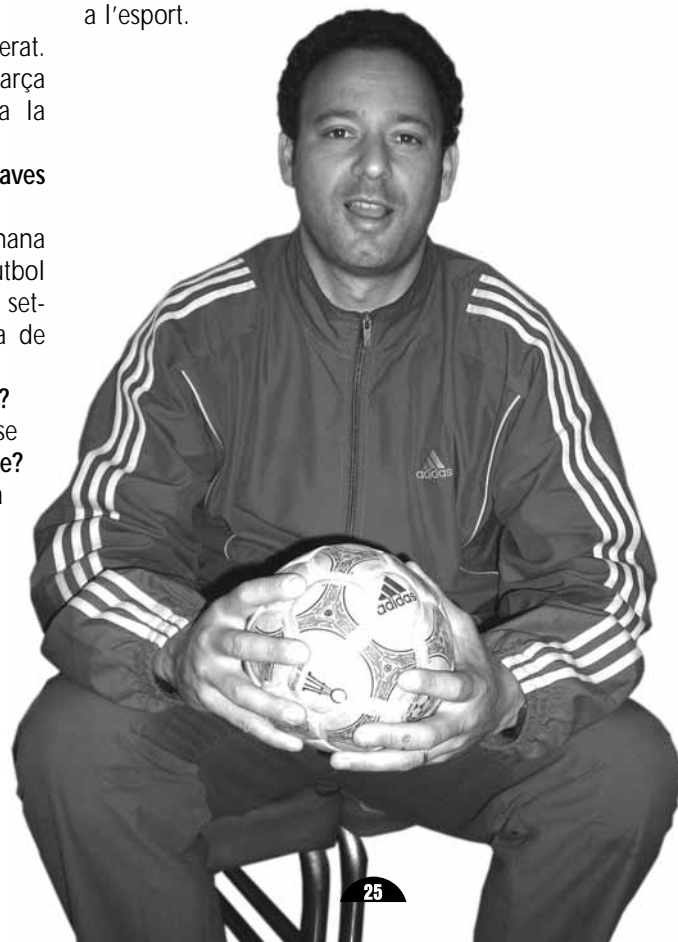
Si. De vegades vaig al gimnàs, però també m'agrada fer partidets de futbol amb els amics.

• **Què recomanes per portar una vida sana?**

Com he dit abans, no ens hem d'obsessionar per res i es pot fer una mica de tot. Es molt recomanable fer 3-4 dies d'activitat física a la setmana, durant una hora o hora i mitja cada sessió. També considero molt important menjar variat: carn, peix, verdura, pasta, fruita. Però mai sense excedir-se.

• **Has tingut algun cop una situació compromesa?**

Accidents d'alumnes... Sobre tot recordo un noi que va caure de cap a terra després de saltar d'un plimton i no va posar les mans, va ser un ensurt important. I una nena que es va trencar un braç, coses inevitables que passen a l'esport.

• **Has tingut algun cop una lesió important que t'hagi apartat dels esports? Com va ser?**

No em va apartar, però les he tingut greus i no he pogut practicar esports durant algun temps, sobre tot els genolls. Un el tinc operat quatre vegades i l'altre una. Estic operat de lligaments creuats, tendinitis, de menisc... El cos el tinc molt castigat.

• **Algun consell per les persones sedentàries?**

Que es moguin, ja sigui caminant o fent esport.

• **Si t'excedeixes fent esport, és molt perjudicial?**

Si, jo crec que és pitjor fer molt esport que no fer-ne.

• **En mig d'una competició, t'has barallat amb algú?**

Si, he tingut baralles però sense importància.

• **Sabem que ets "merengue", quin és el teu jugador preferit d'aquest equip?**

Primer, no soc "merengue". I segon, d'aquest equip, jugadors que ara tinguin una certa simpatia... pot ser en Casillas.

• **Canviant de tema, què opines de l'esport al Mercè?**

L'esport al món escolar està sota mínims, i crec que s'hauria de promocionar molt més. Jo penso que el problema, en general, és que sembla que els nois troben l'esport com una competició per triomfar quan siguin grans, quan en el 90-95% de la gent hauria de fer esport per passar-ho bé, per estar en forma i per gaudir d'una vida més saludable.

• **Finalment, pots fer una valoració de la teva feina?**

Em trobo molt content, és el cinquè curs i, de tots els instituts on he treballat, és el que més m'agrada, tant a nivell d'alumnat com de companys i, a més, el tinc a costat de casa (això també és important). Espero treballar-hi més temps. ■

EL CÍRCULO

Iba a a caballo, cabalgando al galope por un bosque lleno de árboles que parecían no acabarse nunca. Eran altísimos, me sentía mal en aquel bosque... Los árboles tapaban toda la luz del Sol; me daba la sensación de que habían monstruos detrás de ellos. Cabalgaba a ciegas. Entonces os preguntaréis por qué iba al galope... Pues muy sencillo, tenía prisa. Tenía que entregar un pergamino lo más pronto posible. De no llegar a tiempo, mi padre moriría en la horca. Había sido condenado a morir hoy por un asesinato que ni siquiera cometió. El pergamino demostraba su inocencia. No paraba de golpear al caballo para que fuera mas rápido; sólo pensar que no llegaría... La cosa era que lo estaba forzando demasiado; llevaba mucho tiempo al galope y nunca antes había hecho tal esfuerzo... Aun así le exigí más. De repente aceleró la marcha: íbamos como un relámpago, los árboles por los que pasábamos desaparecían al instante. Vi una luz a lo lejos: eso quería decir que pronto saldríamos de aquel siniestro bosque, pero antes de eso, mi caballo se desplomó en el suelo y yo salí disparado. Yo estaba bien, pero mi caballo no. Estaba muerto; le había dado un ataque al corazón por tal sobreesfuerzo. Ni siquiera me lamenté: en mi cabeza sólo aparecía la imagen de mi padre colgado. Ya me temía lo peor. Salí corriendo del bosque, pero vi que el camino finalizaba en un barranco. No me lo podía creer. Me asomé al barranco para ver lo alto que era. Entonces vi el pueblo donde vivía mi padre: el puñetero estaba justo debajo del precipicio. Por un momento pensé en tirarme, lo cual era absurdo porque a mi padre nunca le llegaría el maldito pergamino porque yo moriría en la caída.

Vi a un jinete pasar por debajo del barranco. Entonces se me ocurrió lanzarle el pergamino para que él lo entregara. Deposité todas mis esperanzas en aquel arriesgado plan; no me quedaba otra. Así, le chillé que si podría entregárselo al juez y parar así con una condena injusta. Se lo expliqué a berridos, tanto que luego me quedé afónico. Pero ahora eso era lo de menos. Ni siquiera sabía si me habían oído, pero se lo tiré igualmente. Le tiré también una bolsa con diez monedas de plata para recompensar aquel favor. Pero el condenado solo cogió la bolsa con las monedas y luego continuó con su rumbo... Mientras yo le chillaba: "¡El pergamino, joder, dáselo al...!" Para entonces ya ni le veía. Tenía que bajar de ese precipicio para recuperar el pergamino como fuera. Entonces recordé que cuando iba con mi caballo por aquel bosque, una liana que colgaba de la rama de un árbol se me enroscó en el cuello y me tiró al suelo. Se me ocurrió atarla en una roca para usarla de cuerda y así bajar por el barranco. Volví al bosque para recuperar la liana. Sólo entrar se me pusieron los pelos de punta. Era realmente siniestro. En cuanto a la liana; ni rastro. Aquello era buscar una aguja en un pajar. Entonces tropecé con mi caballo. Aquello me sugirió un nuevo plan, esta vez aún más arriesgado. Pero

EN VÍCTOR ROMERO
HA ESCRIT UN CONTE

estaba dispuesto a jugármela. Arrastré el animal hasta el barranco. Entonces me tiré con él, yo encima suyo, con la esperanza de que amortiguara el impacto. Pero la mala suerte, siempre ligada a mí, hizo que el caballo y yo cambiáramos de posición en el aire, quedando yo debajo de él. Así me dejé la espalda contra el suelo, y por si aquello no fuera suficiente, el caballo aterrizó sobre mí. No había una sola parte de mi cuerpo que no me causara dolor. Pero estaba vivo, aunque con un caballo encima. Tenía el pergamino a mi lado y ni siquiera lo podía coger. ¡Estaba inmovilizado! Pero la mala suerte no se detuvo aquí: una bandada de buitres se colocó encima de mi caballo. Ni siquiera podía respirar por culpa de todo aquel peso... Los buitres empezaron a devorar el cadáver. Era asqueroso: metían toda la cabeza y parte del cuello dentro del animal. Se lo comían de dentro a fuera... Uno de los buitres debió pensar que yo formaba parte del caballo; no dejaba de golpearme con el pico. La verdad es que aún no me creía lo que me estaba pasando. Aquello se llenaba de buitres; no paraban de llegar. Hubo una cosa que me hizo mucha gracia: aterrizaban encima de otros buitres. Estaba deseando que uno de ellos se parara encima del que me estaba picoteando la cara para sacármelo de encima, pero para entonces, vi que el caballo que tenía sobre mí se había convertido en un saco de huesos. Los buitres se lo habían comido en cuestión de segundos. Entonces pude levantar al animal, coger el pergamino y meterle dos patadas al buitre ése. No sabía si mi padre seguía con vida pero yo tenía esa esperanza. La caída me había reventado las piernas, así que fui arrastrándome por el suelo hasta llegar al pueblo. Una vez allí me encontré con un viejo que conducía un carro. Me dijo que me llevaría a un hospital. Así se paró para subirme en el carro. No me había dado cuenta: estaba sangrando. ¡Y de qué manera! Miré hacia atrás: lo había pringado todo de sangre. Estaba tan preocupado por lo de mi padre que ni me había dado cuenta. Entonces me montó en el carro y envolvió mis heridas con una venda. Pero eso no hizo nada; la sangre me salía a chorros. Metió un par de latigazos a su caballo y aquello arrancó. Salíamos del pueblo. Se ve que allí no había ningún hospital. Me dijo que teníamos que ir a la ciudad para curarme. Le quise decir lo del pergamino, pero no me salía la voz. La caída me había dejado hecho polvo. Lo único que podía hacer era ver como me alejaba del pueblo al que tanto me había costado llegar.

...

EP!

SI VOLS PUBLICAR
ALGUNA COSA EN
AQUESTA PLANA,
POSA'T EN CONTACTE
AMB NOSALTRES

COM GOSES?

(fragment)

*Si menges pasta italiana
i et fumes un havà,
ja em diràs com goses dir
estranger al teu veí.*

*I te'n vas a fer l'indi
amb el teu cotxe japonés,
ja em diràs com goses dir
estranger al teu veí.*

*Si a casa tens un canari
i el teu rellotge és suís,
ja em diràs com goses dir
estranger al teu veí.*

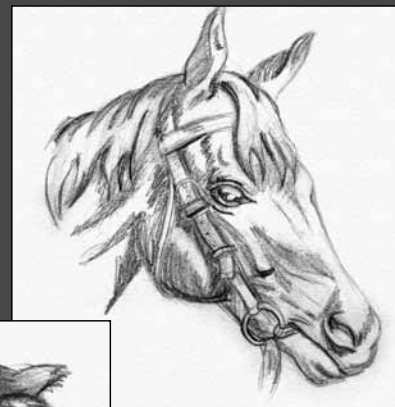
*Tant si duus americana
com mocador palestí,
ja em diràs com goses dir
estranger al teu veí.*

ELS ALUMNES DE L'AULA D'ACOLLIDA
ENS HAN FET ARRIBAR AQUESTA
CANÇÓ DE MESCLAT, UN GRUP
DE ROCK CATALÀ

SI DOBLEGUES AQUESTA
PLANA CAP AL DARRERE,
PODRÀS COMPROBAR QUE
ELS QUADRATS "A" I "B" DELS
PASSATEMPES SON REALMENT
DEL MATEIX COLOR!

LA RAQUEL ROCA I
EL MARC NÚÑEZ
DIBUIXEN
AIXÍ DE BÉ

GRÀCIES

LA LARA TADEO I LA RAQUEL RODRÍGUEZ
HAN DIBUIXAT UNES TIRES CÒMIQUES

